

Doğan İnceman

- řiirler -

Yayın Tarihi:

15.6.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltùr ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tùm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve řiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bezgin

Çeşmemden sevgi akar,
Ne gelir, ne bakar.
Yolumda çiçekler açar,
Ne geçer, ne kaçar.
Bahçemde sebze var,
Meyve var,
Ne yer, ne toplar.
Ne bu bezginlik ey yar?
Bir anlık Dünyada
Paylaşılmayan neye yarar?

Doğın İnceman
27.01.2005- İzmir

Doğın İnceman

Çekirgede Hayat

Çekirgedeki sokaklar
Hayatın kendisine benzer;
Bir yokuştan inersiniz
Bir yokuş çıkar.
Bazen bir tatlı inişle
Gelir evinize,
Bazen çok diktir.
Dört yapraklı yonca
Vardır bahçelerinde.
Elvan elvan çiçekler,
Güzelim ağaçlar vardır
Yol içinde.
Çekirgedeki sokaklar
Sevginin ta kendisidir.
Gece yarıları şarkılar
Söylenir hafiften,
Kimseler uyanmadan.
Kar yağışını seyredersiniz
Pencerenizden,
Sokak lambaları lapa lapa
Aydınlatır yüreğinizi.
Üşümezsiz
Çayınızı yudumlarken.
Çekirgedeki sokaklar
Çocuklara benzer;
Cıvıl cıvıldır.
Gündüzlerin hakimi onlardır.
Bazen top kaçır
Nefes nefese kalırsınız
Bazen kayak yapar
Bir duvara toslayıp durursunuz.
Bazen ilk aşkın
Gözleriyle karşıyorsunuz,
Ve arabayla geçer o gözler
Kıpır kıpır olursunuz.
Çekirgedeki sokaklar varya,
Aşkı,dostluğu,paylaşmayı,
Yanı,bütün güzellikleriyle hayatı,
Çekirgedeki sokaklarda bulursunuz.
23.12.2002 Bursa

Doğan İnceman

Dostlarımı Göresim Geldi

Gamzedeyim Deva Bulmam'ı
Barış Manço'dan dinlerdik,
Ya ' Ben Gamlı Hazan?
Melahat Pars'ın bestesi,
Bir Bahar Akşamı Rastladım Size...
Ya Nasıl Geçti Habersiz
O Güzelim Yıllarım?
Bahar değil miydi hepimize?
Tatlılar ucuzdu,
Dostlara paha biçilmezdi...
Kızlar bizim için geçerdi
Ali İhsan Hoca'nın Kahvesi'nin önünden.
Ve biz bir kitap okurda
Memleketi kurtarırdık.
Hatta Paranın Ne Önemi Var,diyordu Özdemir Erdoğan,
Bu günlere geldi bizim nesil;
'Hadi İçelim,Aşkın Şarabını Mest Edelim,
Kusura bakma Avni Usta,
Ya siz Sayın Yusuf Nalkesen,
Gölgesinde oturulacak ne ağaç,ne sevgili kaldı...
Ya Şekip Ayhan Özışık,
Ya Teoman Alpay,
Ya Zeki Bey? Şimdi Nerelerdesin?
Gönül Hicranla Dolu...
Karşı kaldırımdan takip ettiğimiz
Lise aşkımız vardı;
Karlara yağar,gecenin soğuğunda
Aşkımızın evinin önünden geçerdik,
Burç Şarabı içerdik sarı elmayla,
Birazda kudama,
Dişlerimiz sağlamdı,kırardı o zaman,
HERŞEYİN BİR RACONU VARDI OYSA;
Niye uzaklaştık bu kadar?
Mahalleler aynı,
Sokak bekçileri yok diye,
Birileri geçmişimizi mi çaldı?

Doğan İnceman

Hayale Dalmak

Duymazlara müzik dinlettim,
Kellerin sağını taradım.
Saklambaç oynadım gremeyenlerle,
Dilsizlerle sohbet ettim.
Sözün kısıası
Suya çizik çektim yine...

İzmir. 01.12.2004

Doğan İnceman

Sabahın Resmi

Baharı anımsatan bir gün;
Deniz çarşaf gibi açılmış,
Martılar mışıl mışıl uyuyor.
Karşıyaka'dan Bayraklı'ya
Nasıl geçiyor zaman?
Melisa,yasemin,gül kokuları
Fidanlık'ta kaldı.
Ahh bir saklayabilse insan,
Veya resmini çekebilse
Tüm güzel kokuların.
Ve masada kalsa bütün gün...

Bu güzel sabah için
Bir resim kabul eder misin?

İzmir.29.11.2004

Doğın İnceman

Sitem

Azığımda sevgin,
Katığımda zeytin gözlerin;
Çok uzun yolları
Yayan yürüyebilirim...

Sevgilim, sana diyeceğim;
Geldiğimde orada ol,
Çağrın boş yereyse
Bırak yakamı,
Ne sen benim ol,
Ne de ben senin...

İzmir.19.02.2005

Doğın İnceman

Yasemin

Günaydın ey nazlı beyaz
Kokusu bir şehire bedel çiçek.
Bir bahçe kapısına sarılmışsın,
Bazen bir korkuluğa.
Yalnız değilsin hep.
Seni,belkide bu yüzden
Çok seviyorum.
Sarılıyorsun,paylaşıyorsun,
Küsmüyorsun.
Nazlısın dedik ya;
Bazen el değmeden
Yere düşüyorsun.

İzmir- 22.11.2004

Doğan İnceman

Yitmek ne ki?

Ölümden korkmuyorum,
Yitmekten korkuyorum, diyor
Bir dostum.
Yitmek ölümden beter mi?
Düşündüm...

Yiten sevgiyse eğer,
Dostluksa yiten
Haklısın dostum.
Birde yaşamdan alınan
Keyifse yiten,
Hani bir şarkıya eşlik etmek neşeyle,
Doğayla sarmaş dolaş
Olmaksa,
Dokunmaksa, paylaşmaksa yiten,
Haklısın dostum.
Niye yaşasın ki insan?
Bir kuşa yem vermeden,
Bir köpek beslemeden,
Bir çocuğu iyice içine çekip
Koklamadan süt kokusunu,
Niye yaşasın ki?

Kalleşçe sarılmışsa etrafın,
Doğrular yalanla bir olup gitmişse,
Niye yaşasın ki insan?
Haklısın dostum.
Ölüm ne ki?
Yiten zaten yaşam...

İzmir-15.11.2001

Doğan İnceman